

Izhaja

v s ak petek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7. Osební pogovor od 10. do 11. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo. Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Za in serate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste vsakokrat.

Glasi lo koroških Slovencev

Leto XXIX.

Celovec, 19. listopada 1910.

Štev. 47.

Naprej nasprofi ciljem!

V času, ko za vse Slovence dane vladne brce slovenski liberalci zmerjajo in napadajo namesto vlade — le krščansko-misleče Slovence, v času, ko slovenski liberalni listi ne morejo prehaliti svobodomiselnega dvornega svetnika dr. Ploja, ki poljubuje vladni roke, v času, ko napadajo slovenski svobodomiselnici dr. Šusteršiča, ki v delegacijah spravlja vladno v silno hude škripce, v času, ko nas tepe na povelje nemškonacionalnega „Volksrata“ deželna vlada koroška, Slovenci na Koroškem zborujemo brez velikega bobnanja, brez zunanega lišpa, a vztrajno in smotreno. Armada slovenskih mož se množi in utrjuje. Udarci, ki padajo na koroške Slovence, nas družijo in krepijo. Ljudska volja je nepremagljiva! To kažejo naši politični shodi.

V nedeljo 13. listopada se je vršil shod političnega društva v Žitarivasi pri Kajzlu. Poročat sta prišla tajnik političnega društva, g. Smodej, in naš neumorni posl. Grafenauer. G. Smodej je na podlagi dejstev govoril o pomenu koroškega slovenskega poslanca. V deželnem zboru imamo samo dva poslance — žal, da se g. Ellersdorfer vsled bolehnosti ne more udeleževati shodov — toda tudi to malo število je za nas velikega pomena. Ta mala opozicija nadzoruje večino v deželnem zboru in s tem prepreči mnoge nakane nemških nacionalcev v narodnem oziru in gleda večini na prste v gospodarstvu z deželnim premoženjem. S tem obvaruje opozicija deželo velike škode in je več vredna nego deset poslancev večine! Govornik opozarja na veliko napako, ki jo nahajamo še vedno celo pri mnogih naših najboljših in najintelektnejših pristaših: Preveč gledamo na osebe, namesto na načela, na program, ki ga osebe zastopajo. Saj je mogoče, da mi je ta ali oni nemški nacionalc kot oseba ljubši, nego ta ali oni slovenski pristaš. Ali kot strankar bodisi pri teh ali onih volitvah nesmem nikdar dati svojega glasu nemškemu nacionalcu, ampak možu našega mišljenja. Saj ne bijemo boja za osebe, ampak za stvar! Tistim, ki kandidirajo na verski, katoliški, slovensko-narodni in gospodarski program so kandidati naše stranke in disciplina zahteva, da jih volimo, naj bi bil nasprotni kandidat liberalne in nemškonacionalne stranke osebno še tako simpatičen!

Koliko škode je trpel narod na Koroškem zaradi te velike napake, ki je gledé razuma sicer daleč za nami zaostali nemškutarji ne kažejo v toliki meri, kakor naši ljudje. Ker prihaja pri občinskih volitvah, volitvah v krajni šolski svet itd. več oseb v poštev, nego pri volitvah za državni in deželni zbor, zato nasplošno opažamo, da pri občinskih volitvah nimamo toliko uspehov, kakor pri volitvah za državni ali deželni zbor! Ljudje se vse premalo premislijo, kako važne so v vsakem oziru občinske volitve! Če v teh ne bomo zmagovali, ne bomo zmagovali tudi ne na šolskem, ne gospodarskem polju! Govornik navaja vzgled in z veseljem pribije, da je posl. Grafenauer po 13 letih hudega boja za reformo šolstva dobil zadoščenje od nemškonacionalne stranke, ki je kljub vednim napadom na našega poslanca zaradi našega šolskega programa končno bila prisiljena, sama sebi potegniti krinko z obraza in sprejeti skoro docela — izvzemši seveda narodnostni del našega šolskega programa — od Grafenauerja zastopani šolski program.

Govornik poudarja, da je vsak katoliški volilec dolžan po svoji vesti, dati svoj glas pri volitvah možem, ki kandidirajo na katoliškem programu. Če bi se povsod po celi Avstriji volilci tako slabo ravnali po tem načelu, kakor pri nas na Koroškem, bi že zdavna bil pregnan iz šol katoliški veronauk, bi bili svobodomiselnici že

skovali postavo za ločitev sv. zakona in bi bili uvedli znane razmere na Francoskem in Portugalskem.

Da se nemškim nacionalcem cedijo sline po teh razmerah, so čisto jasno — seveda ne pametno — pokazali letos v deželnem zboru koroškem. Vsi nemškonacionalni poslanci, tudi tisti, ki se pred volitvami predstavljajo našim ljudem kot boljši kristjani, kakor so „klerikalci“, so odobrvali in ploskali, ko je posl. dr. Angerer v zbornici nasvetoval kot edino uspešno sredstvo proti klerikalizmu (katoliški cerkvi) — „govoriti s klerikalci po portugalsko.“ Mož se je usajal v katoliške nauke in jih zasmehoval, kakor tudi socialdemokratični posl. Eich, ki mu je napoti zlasti pekel, in večina je ploskala! In ravno isti Angerer je izjavil v deželnem zboru, da ima peklenško sovraštvo do vsega klerikalnega, to je katoliškega; saj vemo, da mislijo nemški nacionalci vedno katoliške cerkev, če govorijo o klerikalizmu. In ta gospod je ljubljeneč nemškonacionalnih svobodomislecev.

Kake resne namene imajo nemški nacionalci s poukom krščanskega nauka v Borovljah, kakor so se štulili, nam pove dejstvo, da s silo in pomočjo svojega strankarskega pristaša, deželnega predsednika, hočejo odpraviti iz borovelske šole pouk krščanskega nauka v slovenskem jeziku! Menda hočejo, da bi slovenski otroci ne razumeli tudi krščanskega nauka in bi bili tako, ko odrastejo, izvrstno orodje za nemškonacionalne namene! Saj se v Borovljah ne gre za nemške otroke, ki se jih poučuje itak nemško, ampak za slovenske!

Da se uspešno moremo upreti nemškonacionalnim stremljenjem in odbijemo njihove napade, priporoča govornik strogo disciplino in edinstvo!

Posl. Grafenauer, od zborovalcev prisrčno pozdravljen, je začel govoriti s svetim pismom, da je sovražnik mogel nasejati med nas ljulike le, ker so ljudje z odprtimi očmi spali. Hvala Bogu, da se število teh zaspancev vedno bolj krči. Pred volitvami so nasprotniki sami Kristusi in vse mogoče obljubujejo, po volitvah pa obljub ne izpolnijo. V poročilu o deželnem zboru izjavi, da ga nasprotniki nočejo voliti v odseke, ker se bojijo, da bi jim preveč štrečno mešal. Govornik razloži nekatere postavbe iz deželnega zbora, proti katerim je nastopil, kakor zakon o pravici do ribarstva. Gospodarsko zmožnost večine je označil s tem, da je deželne doklade povišala od lani naprej od 65 na 75 %, davek na pivo od K 1:50 na K 4—, užitinski davek celo za 100 %, in vendar še imamo premalo denarja okroglo 390.000 kron. Pošteno je okrtal socialne demokrate, ki vpijejo, da je kmet kriv draginje. Pred dvema letoma je bila suša, da so ljudje prodajali živino in jo, ker cena mesu kljub temu ni padla, celo sami pobijali; tedaj se noben socialni demokrat ni oglasil in zahteval za kmeta pomoči, da bi kmet mogel vzdržati število svoje živine. Ker ima v sedanjem času kmet premalo živine, zato je živina tudi draga!

V jasnih besedah razloži naš stari šolski program in izjavi, da bodo nasprotniki morali tudi gledé jezika ugoditi našim željam, saj je sedanja ureditev naših šol protipostavna. Da čimprej dosežemo svoj cilj, morajo ljudje bolj krepko in z večjim poudarkom zahtevati svoje pravice. Sploh so občine v Podjuni v svojih zahtevah preskromne. Koliko deželnega denarja roma na Zg. Koroško, kjer občine več zahtevajo. Razložil je tudi slovensko obstrukcijo v državnem zboru in pobil lažnive in brezpomembne ugovore nasprotnikov proti slovenski obstrukciji. Zborovalci so mu ves čas, zlasti še, ko je govoril o obstrukciji, navdušeno pritrjevali.

G. župnik Weiss je omenil laži, katere trošijo nasprotniki med volilce, da bi po stari navadi s pomočjo laži zopet zmagovali pri bodočih občinskih volitvah. Tako pravijo, da bo morala

občina plačati hišo, ki jo je kupila in že izplačala za domače društvo S. K. S. Z.

G. J. Rutar je predlagal sledečo resolucijo, ki je bila soglasno in z naidušenjem sprejeta:

„Zborovalci na shodu v Žitarivasi dne 13. novembra 1910 l. z ogorčenjem zavračajo nakane nemškonacionalne večine, dobiti potom novega zakona gledé šolskega nadzorstva vso oblast v svoje roke in odločno zahtevajo delitev deželnega šolskega sveta v slovenski in nemški oddelek;

2. z naidušenjem izrekajo svojemu poslancu Grafenauerju neomajno zaupanje, se zahvaljujejo njemu in „Slov. klubu“ za odločen nastop v državnem zboru za pravice slovenskega naroda in pozivajo slovenske poslance, da tudi v bodoče odločno zastopajo slovenske koristi;

3. zahtevajo od vlade, da omogoči pri bodočih občinskih volitvah v Žitarivasi svobodne volitve s tem, da ugoti prošnji tukajšnjih volilcev, da se naj volitve ne vršijo v prostorih dosedanjega župana!

Koroške novice.

Kranjski liberalci o imenovanju krškega škofa. Kranjski liberalci so se še ob vseh važnih trenutkih izkazali za male ljudi; strast jih slepi, da ne vidijo dalje nego do praga! Tako se je izkazal tudi „Slov. Narod“ ob imenovanju novega krškega škofa kot list, ki je izgubil vso pamet in ga vodi pri vseh še tako važnih zadevah le strankarska strast. Pa tudi zloben je postal „Slov. Narod“. Tako jasne besede v „Miru“: „Na celi črti celino ter delali krščanskim Nemcem gaz, da so stopali za nami“ — zavija „Narod“ uprav zlobno tako-le: „Pač žalostno in sramotno priznanje. Ti ljudje se še hvalijo, da so pripravljali med Slovenci pot, da so mogli nemški klerikalci lažje germanizirati.“ Ali se glasilo slovenske liberalne inteligence ne sramuje tako grdega zavijanja in podtikanja?! Saj tako glup ne more biti noben list, najmanj bi ne smel biti kak dnevnik, da ne bi „Mirovih“ jasnih besed razumel, kakor se morajo razumeti. Če smo Slovenci pokazali več inteligence in energije, kakor nemški krščanski socialci, če so se morali oni od nas učiti politične, socialne in gospodarske organizacije in ne mi od njih, ali je to za nas žalostno in sramotno!? Ali smo s tem dokazom svoje kulturne sile morda pripravljali pot „nemškim klerikalcem, da so mogli lažje germanizirati? To so le „Narodove“ sanje! Nadalje piše „Narod“ o imenovanju novega škofa: „In če se je koroškim Slovincem zgodila ta krivica, tedaj so tega v prvi vrsti krivi edino-le slovenski klerikalci, ki niso drugega nego privesek nemških klerikalcev.“ — Je že tako, da so vsega krivi — klerikalci, kakor da bi mogli koroški Slovenci zvezde z neba klatiti. Morda bo „Narod“ tudi to zahteval od nas! Klerikalci so krivi, da nas Nemci bičajo, klerikalci so krivi, da Bienenrth s Hohenburgerjem in Wrbo še ni šel na „aucuh“, klerikalci so krivi, da je ukazal celovski župan na kolodvoru zapirati Slovence — seveda klerikalne Slovence, liberalci itak nimajo korajže pred nemškimi nacionalci — in Bog ve, kaj vsega so krivi ti reveži, koroški klerikalci, ki bijejo boje na življenje in smrt in najdejo pri „narodnih“ liberalcih tako-le oporo! Morda smo koroški klerikalci, če nas „Narod“ že ne more imenovati drugače, tudi krivi sramotnega imenovanja strastnega nemškega nacionalca Elsnerja za predsednika deželnega sodišča — ne morda kje v kakem Celovcu — ampak v Ljubljani!? To imenovanje je sad „Narodove“ politike, ker „Narod“ zagovarja dvornega svetnika Ploja, ki klečeplazi pred vladno in uganja vladno in ne slovensko politiko. Že dalje časa in z veliko nevoljo opazujemo koroški Slovenci to **izdajalsko politiko kranjskih liberal-**

cev, ki jo skrivajo za kopo narodnih fraz. Na papirju v „Narodu“ gromijo proti vladi, napadali pa so „Slovenski klub“, ko je stopil proti sedanji vladi v najostrejšo opozicijo, v obstrukcijo ne na papirju kakor liberalci, ampak v dejanju! Iz dr. Šusteršiča, ki je v delegacijah sprivil vladne stranke v grozne škipce, se zato norčujejo in „Narod“ je takorekoč naravnost pozival, da bi jugoslovanski zastopniki liberalnega mišljenja naj ne podpirali dr. Šusteršiča v boju proti vladi, ki je imenovala Elsnerja. To je menda narodno! Če je izgubil „Narod“ vso pamet, naj ne meni, da so jo izgubili tudi drugi!

„Kärntner Tagblatt“ proti „Miru“. Zoper naš zadnji uvodnik se zaganja „Kärntner Tagblatt“, ki pozna naše razmere tako, kakor se spozna zajec na boben. Prevedel je en odstavek iz „Mira“, za kar smo mu prav hvaležni. Želeli bi bili pa, da bi bil prevedel ves članek, tudi tisti pasus, ki je nemške krščanske socialce dregnil pod nos. „Tagblatt“ se jezi, češ, da hočemo imeti svojega škofa, in pravi, da bi s tem prišli ob vso pravico Nemci, ki so v večini. „Tagblatt“, kje si pustil logiko?! „Miru“ očita hipernacionalizem, ker zahteva nič več in nič manj nego to, kar zahteva kanonično pravo, da mora krški škof znati slovenski, sam pa je mnenja, da bi Nemeč prišel ob vso pravico, če bi škof znal — slovenski. To je tisti grdi nemški nacionalizem, ki se čuti strašno užaljenega, če dobi Slovenec pravico. In s tako „krščanskosocialno pravico“ bo treba enkrat od zgoraj doli — pomesti! Dokaže „Tagblatt“ sploh ničesar ne. Ves jalov dokaz „Tagblatta“ obstoji v tem, da poziva „Mir“, naj ta pogleda v šemati- zem in bo videl, kako se je ustreglo željam Slovencev, in da kaže na napade nemškonacionalnih listov na škofa dr. Kahna, češ, da je pospeševal slovensko politiko. Seveda bi po „Tagblattu“ bil škof objektivni le tedaj, če bi na vse slovenske župnije nastavljal nemške duhovnike, ki bi kot cerkveni zastopniki pomagali naš narod germanizirati in bi mu namesto dušne hrane podajali „Tagblattov“ nacionalizem! In da je škof dr. Kahn pospeševal našo politiko, zato naj bi bilo dokaz nemškonacionalno časopisje! Tako „simpl“ more biti samo „Tagblatt“, ki seveda ne pozna ali sedaj morda noče poznati taktike nasprotnih listov! Tako pisati more pač le uredništvo iz „rajha“, ki mu je prvo nemštvo, vse drugo pa deveta nepoznana dežela. Če „Tagblatt“ želi, bomo pa z dejstvi govorili, ki ne bodo vseč ne prevzetemu „Tagblattu“, še manj pa morda gotovim drugim krogom!

Slovenski proćodrimovci. Krivico, ki jo je zadal Slovincem solnograški nadškof s protikani- noničnim imenovanjem novega krškega kneza in škofa, hočejo izrabiti slovenski liberalci proti celi katoliški cerkvi. „Narod“ piše: „Sicer pa kaj drugega od pravične matere katoliške cerkve — tudi nismo mogli in smeli pričakovati. Vsaj je vendar znano, da se vsem narodom enako pravična katoliška cerkev vedno in dosledno tako obnaša, da liže pete močnim in da zatira šibkejše.“ In tako gre naprej in naprej. „Korošec“ piše: „Rim še nikdar ni storil kaj za svobodo Slovencev, pač pa je pomagal nemškutari in je pomagal podjarmovati Slovence.“ Tako delajo liberalci za imenovanje novega krškega škofa odgovorno kar celo katoliško cerkev, hujskajo za proč od Rima, ne da bi povedali, kaj pomenijo za Slovence nemški „losvonromovci“. Za višje cerkvene oblasti pa naj bo to resen opomin, da spoznajo, da ni pri nas tako vse brez verske nevarnosti, da se ne smejo igrati več z ognjem, morda na ljubo kaki framazonki koroški deželni vladi... Višji cerkveni krogi naj vedo, da „Blagovestnik“, glasilo slovenskih proćodrimovcev, prihaja že v najbolj skrite kote, kjer prebiva naše ljudstvo in na uprav „svet“ in zvit način ubija nevednemu ljudstvu protestantske verske nazore in pripravlja za odpad od katoliške cerkve. Še o pravem času kličemo: Videant consules!

„Korošec“, največji politični otrok, napada v zadnji številki dr. Šusteršiča, Grafenauerja in dr. Brejca, ker je imenoval solnograški nadškof za krško škofijo za škofa trdega Nemca. Nedorasli „Korošec“, ki ga izdaja konzorcij „Gorenjca“, vprašuje te tri slovenske prvobornike: „Ali ste nas koroške Slovence zopet prodali?“ Nismo vedeli, da prebivajo koroški Slovenci v Kranju, kjer izhaja „Korošec“, privesek „Gorenjca“. Še bolj čudno pa se nam zdi, da nemški nacionalci nikogar izmed Slovencev ne napadajo hujše in grše kakor ravno dr. Brejca, Grafenauerja, pa tudi dr. Šusteršiča. Zakaj neki? Menda zato, ker koroške Slovence prodajajo! Nihče drug na Koroškem ni budil svojega naroda tako kakor posl. Grafenauer, ki je imel med narodom že na stotine in stotine shodov, nihče drug ni moral požreti od nasprotnikov toliko

psovk kakor ravno on in dr. Brejca, od časov nepozabnega buditelja koroških Slovencev, rajnega Andreja Einspielerja sem nihče ni tako požrtvovalno deloval in se trudil in žrtvoval za koroške Slovence kakor ravno Grafenauer in dr. Brejca, še nihče drug izmed Slovencev v državnem zboru dosedaj ni umeril politike za nemške nacionalce, naše najhujše nasprotnike, tako nevarno in dosledno, kakor dr. Šusteršič. In zato jim očita umobolni „Korošec“, da so izdali koroške Slovence (v Kranju), ker niso ti trije imenovali novega krškega škofa, ampak ker ga je imenoval solnograški nadškof dr. Katschthaler! Take budalosti pač ne morejo biti pisane za — koroške Slovence! Otroci pri „Korošcu“, pojdite spat in pustite politiko, ki je ne razumete! Take budalosti pisati se vendar ne pravi med pametnimi ljudmi delati resno politiko!

Ljudsko štetje na Koroškem. Kakor kaže en slučaj, postopajo okrajna glavarstva gledé imenovanja komisarjev za ljudsko štetje popolnoma samooblastno in s prozornim namenom. Zato, slovenski župani, pozor! *Posl. Grafenauer.*

Umrla je v Celovcu dne 15. listopada v lepi ženski dobi 36 let gospa Marija Prosen, roj. Jaric. Rajnica je soproga trgovca g. Am. Prosen v Pavličevi ulici.

„Proč od Rima“ sta šla v Volšpergu l. 1891. rojeni Martin Marsche, ki je prestopil k Lutrovi veri, in 28letni učenec rudarske šole Jož. Mayer, ki je postal brezverec.

Mladinoljube, ki so se tekom zadnjih mesecev ustmeno izkazali o željah gledé „ml. kn.“, in vse one, ki čutijo v svojem kraju potrebo „mlad. kn.“ oz. njene izpopolnitve, se prosijo, naj javijo svoje želje razločno pismeno do 24. listopada na naslov „S. K. S. Z.“ (odsek za „ml. kn.“) Celovec, Pavličeva ulica št. 7. Pogoji, da se bo moglo ustreči vsem nujnim potrebam, so dani. Na poznejše prošnje se ne bo moglo ozirati več v teku tega leta, ampak šele v prihodnjem. Torej hitro!

Kotlje. (Radeckijev veteran.) Dne 5. novembra smo pri nas pokopali 80 let starega Jakoba Potočnika — Petriča. Bil je edini še živeči mož v naši občini, ki je pod Radeckijem udrihal po laških glavah na Italijanskem. N. v m. p.! Črez 80 let starih ljudi živi pri nas še pet, tri smo pa v kratkem pokopali.

Podljubelj. (Miklavž.) Stariši, ki želijo otrokom za nekaj ur osladiti življenje, so tem potom prošeni, da pravočasno oskrbijo „tega svetega“ z zaželjenimi darili. Predstava veseloiigre „Tat v mlinu“ se začne že ob 4. uri, da morejo zunanji gosti z vlakom nazaj. Priti sme vsak kdor hoče. Cene za otroke so znižane.

Krampus.

Grabštanj. (Poroka.) Dne 14. t. m. podala sta si tukaj roki k zvezi za življenje Anton Taušič, sin ugledne narodne Breznikove družine in Zožja Fieber, p. d. Topijeva iz Dražjevasi. Nevesta je kot izvrstna altistinja dalje časa sodelovala pri našem cerkvenem pevskem zboru. Vrlemu mlademu parčku iskreno čestitamo ter mu kličemo: Na mnoga leta!

Št. Peter pri Grabštanju. (Poročena) sta bila v tukajšnji župnijski cerkvi dne 14. t. m. Karol Dobernik, posestnik in mlinar pri Hauzarju na Brodu, in Kristina Plajberžnik iz Kamena. Bilo srečno!

Velikovec. (Izlet.) Zadnje nedeljo so napravili naši tamburaši in nekateri odborniki društva „Lipa“ izlet na Olšenico. V gostilni g. Majriča smo se kratkočasili. Ker je bilo tam precej gostov, smo ob enem napravili tudi malo zborovanje. Z zanimanjem so poslušalci sledili besedam govornika, kanonika J. Dobrovca, ki jim je pojasnil polom pri nemški centralni kasi in dokazal, kako so nasprotni časopisi „Freie Stimmen“, „Bauernzeitung“ in „Štajerc“ proti katoliški veri in delujejo le za nemštvo in protestantizem. Katoliški Slovenci, berite le slovenske katoliške liste!

Velikovec. (Onemoglost.) V kozji rog smo vgnali dopisnika lutrovske „Bauernzeitunge“ z vprašanjem v „Miru“, če je res, da je P. Kayser tudi pri tukajšnji nemški mestni hranilnici prosil posojila 300.000 K, kakor je pisala lutrovska „Bauernzeitung“. Štirinajst dni je minilo, toda odgovora ni. Lahko umljivo! Če bi mestna nemška hranilnica priznala, da je Kayser v resnici prosil pri njej posojila, potem bi se s tem priznalo, da je prej upal dobiti denar pri Nemcih, kakor pa pri Slovencih, ker ga v slovenski posojilnici ni bilo. Ako pa bi nemška hranilnica izjavila, da Kayser tam ni prosil, potem pa postavi dopisnika lutrovske „Bauernzeitunge“ na laž, česar pa zopet noče storiti, ker „vrana vrani ne izkljuje oči“. Iz vsega se vidi le nesramno hujskanje lutrovskih nasprotnikov zoper slovenski denarni zavod. Slovenci, „Svoji k svojim“!

Velikovec. (Odgovor.) „Allg. Bauernzeitung“ je potrebovala štirinajst dni, da je objavila članek o zborovanju v Št. Štefanu dne 30. oktobra. Najprej se dopisnik zlaže, da je „slovensko-politično društvo Vovbre in okolica priredilo mesečno zborovanje“. Za politično društvo v Vovbrah ne ve nihče drugi, kakor pa resnicoljubni dopisnik „Bauernzeitunge“. Dopisnik trdi, da je bilo zborovanje politično, ker č. g. J. Ebner, kanonik (ne župnik, kakor v dopisu „Allg. Bauernzeitung“) v Vovbrah za svoj govor o portugalski revoluciji porabil „Slovenca“, ki ga je v dokaz, da govori resnico, le citiral, kako so portugalski revolucionarji ne samo zoper kralja, ampak tudi zoper cerkev nastopili. To vendar ni političen govor, če se govori v obrambo vladarja in zlasti vere! Dopisnik „A. B.“ pač najbrže ne pozna razločka med vero in politiko! Nasprotni dopisnik omenja ugovor g. J. Glantschnig-a, ki omenja škandal v samostanu v Čenstohovu, ter se ne čudi, da so na Portugalskem revolucionarji tako nastopili zoper menihe in duhovnike. Zakaj pa nasprotni dopisnik popolnoma zamolči odgovor g. J. Dobrovca, ki je dokazal, da je cerkev hotela dotičnega slabega meniha že davno odstraniti, pa je ravno ruska posvetna vlada to zabranjevala tako dolgo, da je prišlo do škandala? Kje je objektivnost? Tudi trdi dopisnik, da je na Portugalskem ljudstvo pod „klerikalno“ močjo še ležalo v strašnih verigah. Kakšna gorostasna nevednost! Od leta 1775. so na Portugalskem bile vedno cerkvi nasprotne proćodarske vlade; takozvani „klerikalci“ pa so bili brez moči. Dalje trdi nasprotni dopisnik, da na poziv, ali se bo govorilo tudi o nemški centralni kasi, nismo tega hoteli, ker so ta polom napravili Nemci. To je naravnost nesramna laž! Ali ne ve g. dopisnik „A. Bauernzeitung“, da je podpisani obširno govoril o tem polomu? Nasprotni dopisnik se čudi, zakaj g. A. Gril, ko je govoril o gospodarskem potovanju po Švici, ni omenil, da je ta država že priznala Portugalsko kot sestersko republiko. Po eni strani očita zborovanju, da je bilo politično, po drugi strani pa sam hoče imeti politiko. Toda, ali je morda to gospodarsko, ako ena država prizna drugo kot republiko? Zakaj nasprotni dopisnik ne piše, da je podpisani zaradi tega svaril pred naročevanjem nemških naprednih časopisov, ker napadajo in zasramujejo katoliško vero ter naravnost delujejo za protestantizem (lutriš-vero)? Sicer pa smemo biti g. J. Glantschnig-u hvaležni, da je tako pokazal svojo barvo, ker je na zborovanju priporočal „Bauernzeitung“ in „Štajerca“, ki oba podpirata protestantizem. Zlagano je tudi v nasprotnem dopisu, da g. A. Gril ni govoril o šolstvu v Švici. Konečno nam pa naj nasprotni dopisnik odgovori na sledeča vprašanja: 1. Kedaj je „Mir“ imenoval g. J. Glantschniga brezverca? 2. Kedaj smo na Koroškem slovenski „klerikalci“ hujskali zoper Avstrijo? 3. Kateri je tisti znani slučaj, ki potrjuje to slednjo trditev g. Lorenca Jamniga? 4. Kako misli besede „po portugalsko leteti se učiti“? Da podpisani po slovenskem Koroškem na društvenih zborovanjih govori poučne govore, te pravice si ravno tako „kot privandrani klerikalec“ ne da vzeti, kakor pa pogostokrat celo iz nemškega rajha privandrani fortšritlih-apostoli. Na dan s svojim imenom, nasprotni dopisnik, kakor si upa to storiti. *Jožef Dobrovca iz Velikovca.*

Sv. Štefan pri Velikovu. Portugalski Zepi pravi v lutrovski „Bauernzeitung“, da ne bode samo po portugalsko z nami govoril, ampak nas bode po portugalsko leteti naučil. Kdaj se bo začela ta šola, ljubeznivi Pepi?

Prevalje. (Kdo je kriv nesreče?) Nesrečna Kokošinekova smrt nam je nehote vrnila vprašanje: Kdo je kriv mlade žrtve? Priti pa smo morali do zaključka: Krive so tega naše slabe občinske poti in pa oblast, ki mora skrbeti za varnost potov in cest. Župan Pristov se rad hvalisa, koliko dobrot da je že storil v prid svojim občanom. Za te dobrote seveda ne ve živa duša, najmanj pa mi Brezničani, ki smo Pristovovo „dobrohotnost“ že davno spoznali. Najboljše merilo za občinsko gospodarstvo so občinske poti. Te pa so pri nas take, da enakih še na Turškem nimajo. Človek, ki mora po njih voziti, mora obenem tvegati svoje lastno življenje. Občinska uprava pa ne stori za zboljšanje cest ničesar. Tako je tudi pot iz Stražišča na Faro, kjer se je pripetila nesreča. Vendar pa bi bila nesreča morda še izostala, če bi bili storili c. kr. orožniki svojo dolžnost. Ležal je namreč ob poti hlod, ob kojem se je zvrnil voz. Da bi se bil pravočasno odstranil, je bila dolžnost orožnikov kot varnostnih organov. A ti gospodje se rajši spodikajo nad kako raztrgano streho, katere ubogi kmet ne more takoj zamašiti.

Vč Brezničanov.

Prevalje. (Občinski sluga.) Naš zauberni Zazej se je v družbi Štajercijancev naučil prav

čedne kulture. Prišel je namreč na kraj nesreče in zahteval od jokajoče matere ponesrečenega Kokošineka, naj mrtvega sina spravi vkraj. Zbegana mati tega sama seveda ni mogla takoj storiti. Zato se je Zazej prav neotesano zadržal nad njo, rekoč: „Pa pojdite po šintarja!“ Prava štajercijanska kultura! No, pa Zazej „šinta“ mačke, zato misli le na „šintarje“. Kaj poreče k temu župan Pristov?

Spodnji Dravberg. (Raznoterosti.) Gospod urednik! Mislim, da je v Vašem delokrogu učitelje nameščati in prestavljati, ker zmiraj pišete „Šolske vesti“. Nimam pa usmiljenja z našim mogočnim učiteljem g. Bogomirom Götschlom, ki je pristen Nemeč; sicer je razumel njegov oče nemščine le malo, mati pa nič. Kompetiral je že na več krajev, in akoravno je tudi muzikaličen, vendar brez uspeha. Škoda! Zdaj si zna ta mogočni gospod na tukajšnjih „vindišarjih“ še želodec skvariti. V gostilni „na pošti“ ga je v navzočnosti naših požarnih brambovcev nedavno v želodcu že silno šraufalo, in ker so nato navzoči takoj odšli, dobil je G. več svežega zraka, mu je pa takoj odnehalo. — Zelnote glave so letos dobro uspele. Krompirja je malo. — Občina se bo menda tudi razdelila, ker deželni odbor želi še večje revščine v naši občini.

Spodnji Dravberg. (Samomor.) V nedeljo 13. t. m. zvečer je šel v Dravo stari občinski sluga Dežman. Truplo so potegnili drugi dan pri Vuzenici iz vode in tam pokopali.

Črna. (Nasprotniki) novoustanovljenega delavskega društva so mislili po svetopisemskem besedilu „udaril bom pastirja in razpršile se bodo ovčice“ razgnati naše društvo. Začeli so predsedniku društva podtikati besede, katerih še nikoli izustil ni. Šli so s tem lažnjivim obrekovanjem pred uradnika rudarstva in ga tožili, misleči, takoj bo odpuščen od dela. A motili so se. Dosegli so baš nasprotno; kajti dotični uradnik je po zaslišanju obeh strank spoznal volkove v ovčji obleki. Vemo, zakaj tako delate. Mi vstajamo in vas je strah!

Črna. (Za sme h.) Juri: „Ti, kaj misliš, zakaj se je le ustanovilo pri nas delavsko društvo?“ Marka: „I, al' ne veš? Zato, da bodo z delavskim denarjem pomagali rešiti nemško kaso.“

Dobrlivas. Vsak dan prihajajo nove tožbe zaradi šole, posebno iz oddaljenih vasi. Kar prej, ko je bila še štirirazredna šola, in tudi lanskega leta ni bilo, to se hoče sedaj vpeljati. Medtem ko je prej šola v višjih razredih trajala popoldne najdalje do treh, traja zdaj v 4. in 5. razredu do štirih, tako da otroci iz oddaljenih vasi pridejo še le ob temi domov. Če stariši pomislijo, da morajo otroci že ob 8. uri zjutraj, iz nekaterih vasi še prej iti od doma in ostati do 5. ure popoldne ali celo več brez vsake tople hrane, in da bodo to morali prestati tudi po zimi, in da morajo otroci celo že ob temi hoditi domu, nekateri celo skozi gozd, pač razumemo, da se stariši upravičeno pritožujejo. Celó šolska postava pozna olajšave po zimi, s tem da dovoljuje znižati število ur po zimi, a krajni šolski svet v Velikovem menda ne uvidi nujne potrebe olajšave, kljub temu, da je to potrebo do zdaj vedno upošteval. In ali bi krajni šolski svet v Dobrlivasi ne mogel okrajnemu šolskemu svetu pojasniti razmere, da je težko držati se poletnega, oziroma navadnega urnika, ker ima precej šolarjev jako daleč domu, na pr. ki so iz Priblevasi, Belovč, Zgornjega Podgrada, Mokrij, Pudaba, Lancove, ker morajo hoditi že po temi, če pouk traja do štirih popoldne? Pač gotovo so celo učitelji v Dobrlivasi prepričani, da je od šolarjev po zimi preveč zahtevano, če morajo biti po devet in še več ur brez vsake tople hrane, in zato se pričakuje, da bodo storili vse korake, da bodo za šolo v Dobrlivasi spet veljale po šolski postavi dovoljene in v Dobrlivasi vedno rabljene olajšave glede zimskega ponka, ne da bi vsled tega trpeli važni predmeti. Ker se je že večkrat in celo na učiteljskih sestankih povdarjalo, da se mora delati na to, da se šola spet približa ljudstvu, in ker je g. nadučitelj sam zagovornik tega smotra, se pač sme upati, da se bodo gg. učitelji potrudili, da bodo utihnile upravičene tožbe starišev.

Globasnica. (Zborovanje in igra.) Dne 30. oktobra se je pri nas prvič igrala lepa igra „Roza Jelodvorska“. Na splošno željo burno ploskajočega občinstva se je igra preteklo nedeljo spet ponovila. Najprej se je igrala kratka igra „Krivica in dobrota“, potem pa „Roza Jelodvorska“. Med odmorom je predaval o švicarskem poučnem potovanju g. Alojzija Milač, p. d. Prenar na Blatu. Zelo smo hvaležni za lepo in poučno predavanje, katero je vso občinstvo z velikim zanimanjem poslušalo. Želimo le, da bi nam g. Prenar še večkrat prišel povedati o umnem gospodarstvu, o katerem zna tako lepo in temeljito poročati. Vidi se takoj, da je obiskoval imenitno kmetijsko šolo na Grmu na Kranjskem. Potem pa je sledila lepa,

kratkočasna in poučna igra „Roza Jelodvorska“. Igra se je igrala v vsakem oziru izvrstno. Vsa čast načelniku, ki je vodil vaje, in igralkam in igralcem, ki so tako lepo igrali in občinstvu napravili imeniten duševni užitek. Veselilo nas je tudi, da nas je počastilo toliko tovarišev in tovarišic od drugih izobraževalnih društev. Bili so Kapelčani, ki nas kaj radi obišejo, Vogerčani, Libučani, Pliberčani, in celo iz Št. Tomaža pri Celovcu. Saj je pa tudi prav, da se društva med seboj podpirajo, navdušujejo in izpodbujajo. Kolikor bo le mogoče, bomo tudi mi vrnili. Zelo ugodno je pri nas, ker imamo lastno hišo, veliko dvorano in prostoren, krasen oder, da se lahko igra vsaka, tudi največja igra.

Škocijan v Podjuni. (Občinske doklade) so se povišale za 15%, ker je prevzela občina popravo vseh stranskih potov v svojo oskrbo. Doslej so se popravljali ti poti potom robote; robota pa je sitna stvar, ker dostikrat isti izostanejo, ki bi bili dolžni priti. Kdor je marljiv, po sedanji naredbi itak lahko nazaj zasluži, kar pri dokladah več plača. In posebno dobro pri stvari je to, da se na ta način prisiljeni kopravi potov prispevati tudi oni, ki jih doslej nismo mogli k temu zadržati, kakor južna železnica. Kot posledico tega sklepa upamo, da se nekateri zares skrajno slabi postranski poti kmalu zboljšajo za njim odločen promet.

Iskrena prošnja.

Zimski čas se nam zopet bliža. Kateri človekoljub bi ne imel sočutja z ubogimi šolskimi otroki, katere tudi v tem hudem času kliče dolžnost v šolo. Nad 200 otrok obiskuje letos zopet našo „Narodno šolo“ in večina teh otrok so otroci ubogih starišev in nujno potrebujejo za zimski čas obuvale in tople obleke. Naznanjamo zato p. n. dobrotnikom naše slovenske šolske mladine, da nameravamo tudi letos napraviti, in sicer na kvaterno sredo, dne 14. decembra t. l. na korist ubogih otrok naše šole običajno božično slavnost. Obsežne priprave za to slavnost se že vršijo. Zupljivo se tedaj obračamo do preblagih src slovenskih rodoljubov in rodoljubkinj z iskreno prošnjo, da naj blagovolijo tudi letos priti nam na pomoč z obilnimi darovi v blagu, posebno pa v denarju. Ker pa je čas do nameravane slavnosti že zelo kratek in nakupovanje in razvrstitev za toliko otrok naše č. šolske sestre zelo mnogo časa in truda stane, tedaj dodamo še to prošnjo, da se nam blagovolijo darovi prav kmalu poslati. Za vso naklonjenost in darežljivost se že v naprej iskreno zahvaljujemo.

V Št. Rupertu pri Velikovem, dne 15. novembra 1910.

Vodstvo „Narodne šole“.

Gospodarske stvari.

Naznanilo.

Vojna uprava kupi po tržnih cenah za
Gradec 800 q rži, 2000 q ovsa;
Maribor 900 q pšenice, 3200 q rži in 1400 p ovsa;
Celovec 900 q rži, 1500 q ovsa;
Beljak 600 q rži;
Ljubljano 2000 q ovsa;
Trst 500 q ovsa.

Tozadevno zavarovalno pogajanje se vrši dne 22. novembra 1910 pri c. in kr. intendantu 3. kora v Gradcu.

Kolekovane ponudbe se morajo izročiti vsaj do 9. ure predpoldne pri c. in kr. intendantu 3. kora, pri kateri se izvedo tudi natančnejši pogoji iz tam na upogled ležečih kupovnih obvestil in zapiskov. Kupna obvestila in zapiski se dobivajo tudi brezplačno pri vojaških oskrbovališčih v Gradcu, Mariboru, Celovcu, Ljubljani, Gorici, Trstu in Pulju.

Gradec, novembra 1910.

Od c. in kr. intendantu 3. voja.

Društveno gibanje.

Vabilo na mesečni sestanek „Slovenskega katehetskega društva“ v Celovcu četrtek, dne 24. listopada, ob 2. uri popoldne pri „Benediktincih“. Predmet: novi učni red za veronauk.

Škocijan v Podjuni. (Občni zbor) in shod priredi podpisano društvo zadnjo pobinkošno nedeljo, dne 20. listopada t. l., **točno ob 3. uri** popoldne „pri Majorju“ v Škocijanu. — Spored: Letni občni zbor s poročili in volitvijo novega odbora. Praktično-poučni govori o velevažnih zadevah. Med končno prosto zabavo nas obišejo in se nam predstavijo v spremstvu domačih pevcev dr. Krekove „Tri sestre“; zato se bo pobirala od neudov vstopnina po 20 vin. (Preplačila se v društvene svrhe hvaležno sprejemajo.) Na najobilnejšo udeležbo vljudno vabi domače in sosedne prijatelje *Škocijansko „Bralno društvo“.*

Črna. Slov. kršč. soc. delavsko društvo ima v nedeljo, dne 27. t. m., ob 1/2 8. uri popoldne v svojih prostorih članski shod. Na predvečer svojega društvenega praznika, dne 3. decembra, ob 8. uri zvečer in 4. decembra popoldne pa priredi javen shod s petjem, govorom in dvema igrama.

Odbor.

K „Slov. kršč. soc. zvezi“ je pristopilo „Slov. kršč. soc. delavsko društvo v Črni (št. 35).

Politične vesti.

Deželni zbor koroški.

29. seja, 8. listopada. Posl. Wieser je interpeliral deželnega predsednika zaradi slovenskega uradovanja župnih uradov. (Pustimo mu to nedolžno veselje! Ured.) Sprejet je bil predlog stavbnega odseka, da se odkloni prošnja, naj kupi podravelski most dežela, glede podpore za vzdrževanje mostu pa se naroči deželnemu odboru, da o zadevi preišče in poroča. Posl. Grafenauer omenja, da stoji most že nad 40 let, bil pa je samo trikrat poškodovan, znamenje, da je na pravem mestu. Zaradi pomanjkanja prometnih zvez ne priporoča novega mostu pri Št. Miklavžu, omenja požar pri Šmiklavžu, ker požarna bramba ni šla na pomoč, misleč, da je most zaprt. Okrajno glavarstvo v Beljaku je v tej zadevi postopalo prestrogo. Predlaga dostavek, da se naj v predlog sprejme k odklonitvi beseda „tokrat“. Posl. Breitegger govori proti temu, glasoval je pa za dostavek! Pesek v oči! Za je glasoval tudi Gailer. Sprejet je bil predlog narodnogospodarskega odseka za spremembo gozdnega zakona. Debate so se udeležili dr. Waldner, dr. Steinwender, Breitegger, pl. Dietrich, Gorton, Ellersdorfer in Pirker. Sprejet je bil izpremenjen predlog barona Fr. Aichelburga, da se naj praznuje vsako leto mirovne konference v Haagu po šolah tako, da deželni odbor naj naprosi deželni šolski svet, da se vsako leto, če mogoče 18. majnika, pouči mladino v ljudskih in meščanskih šolah o mirovni idejah. Steinwender in Eich sta se jezila na odločen govor dunajskega župana dr. Porzerja, češ da je hujskal proti Italiji.

Dr. Steinwenderjev zakonski predlog glede pogozdovanja ni dobil večine.

Ločitev občine Sp. Dravberg.

31. seja, 10. listopada. Pravni odsek predlaga delitev občine Spodnji Dravberg v dve samostojni občini Spodnji Dravberg in Ojstrica. Namesto posl. Kapellerja je poročal baron Fr. Aichelburg. Proti je govoril najprej posl. Krampl. Poslanec Grafenauer je povdarjal, da ločitve občine ljudstvo ne želi, zakaj v zadnjem času je 99% prebivalstva spodnjedravberške občine proti delitvi in le 1% za delitev. Za delitev se trudijo pravzaprav le 4 osebe. Pa tudi nobenega pravega vzroka ni za ločitev, ne gospodarskega ne kakega drugega stvarnega. Pač pa so velike težkoče glede delitve občinskega premoženja. Občina Spodnji Dravberg v sedanjem obsegu je čisto naravno sestavljena, delitev pa bi bila protinaravna. Zato bo glasoval proti delitvi. Posl. Walcher omenja, da se ta zadeva vleče že od l. 1906. Povod tej reči je iskati v nezadovoljnosti par oseb zaradi izida tedanjih občinskih volitev. Govornik spominja na zakon glede občinskega reda, ki ga je sklenil deželni zbor koroški 17. sušca t. l. le zaradi tega, da ima sedaj deželni odbor pravico izvršiti delitev občinskega premoženja, ki je prej ni imel. To je storila nemškonalna večina zaradi tega, da more razdeliti občino Spodnji Dravberg. Že tedaj je opozarjal na te namene, pa so jih nacionalci tajili. Že 10. vinotoka 1907 je sklenil deželni zbor delitev občine, pa je zaradi razdelitve občinskega premoženja ni mogel izvesti. Omenja, da je sicer večina interesentov glasovala svoj čas za delitev, vendar pa mnogi zlasti Slovenci niso vedeli, za kaj da se pravzaprav gre, dandanes pa za delitev ni več večine. Saj so poslali protipeticijo. Zato zahteva, da se zadeva o delitvi začne čisto iz novega in se interesente še enkrat povpraša. Deželni odbornik baron Sterneck pravi, da je glasovalo za delitev 204, proti pa le 42 interesentov. Poročevalec baron Fr. Aichelburg povdarja, da protipeticija ni imela več nego 108 podpisov, in med smehom nemških nacionalcev napravi zelo neokusen dovtip, da je med temi 108 podpisi bilo 50 križcev. (Kakor da bi bili davkoplačevalci, ki žal ne znajo pisati, mauj vredni. Ured.) Za predlog so glasovali vsi svobodomiselnici poslanci.

32. seja, 10. listopada. Odškodnina za škodo po povodnji se dovoli šestem občinam na Zgor. Koroškem v skupnem znesku 9145 K. — Občini Žitaravas se dovoli enkratna podpora 200 K za posebne stroške pri popraviljanju ceste. — Kot darila se dovoli 1000 K za osebe, ki uničujejo strupene kače. Deželni odbor naj daje prispevke

Vaše zdravje

si ohranite! Oslablost in bolečine izginejo, Vaše oči, živci, mišice, kite se okrepijo, spanec ozdravi, Vaše splošno zdravje se zopet utrdi, ako rabite Fellerjev fluid z znamko „Elza-fluid“. Dvanajsterica za poskušnjo 5 kron franko. Izdelovatelj samo lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elza-trg št. 67 (Hrvatsko).

občinam, ki prosijo za nje. — Murbodensko pasmo je deželni zbor vendar pripoznal kot tretjo pasmo v deželi in naročil deželni odboru, da spremeni tozadevno zakon o licenciranju bikov. Proti je govoril dr. Waldner in bral posl. Knapitsch. — Podpora za novo mestno gledališče se zviša od 2000 na 5000 K. — Dovoli se podpora za koroško rokodelsko razstavo za l. 1911 10.000 K.

33. seja, 11. listopada. Ne ugodi se prošnji mesta Beljak, da prevzame dežela beljaško bolnišnico v svoje oskrbovanje. Dr. Angerer je povdarjal, da je izmed 2956 bolnikov bilo v Beljak pristojnih le 132 in da je bilo po zadnjem bivališču iz Beljaka le 917, povečini pa so bili iz drugih krajev dežele. — Za ljudsko kuhinjo v Celovcu se je dovolilo 500 K, društvu za tujski promet 4000 K. Za izdajo deželnih zakonov v prilogah lista „Kärntner Gemeindeblatt“ se dovoli prispevek 500 K. — Sprejet je bil zakonski načrt, po katerem se spremeni § 73 občinskega reda. Posl. Eich se je pritoževal, da se je sprememba občinskega reda izvršila le tako malenkostno. — Občini Medgorje se dovoli k stroškom za popraviljanje občinske ceste, proračunjenim na 36.000 K. 20 procentni deželni prispevek (7200 K). Izplačevalo se bo v obrokih. — Za deželnega odbornikovega namestnika je bil izvoljen posl. Pierl, od zastopnikov trgovske zbornice posl. pl. Dietrich. V popoldanski seji je prišel na vrsto predlog narodnogospodarskega odseka glede ribarskega zakona.

Vojska proti ribarskemu zakonu.

Grof Lodron je poročal o zgodovini ribarskega zakona od l. 1905, povdarjal je, da je pri posvetovanju o tem zakonskem načrtu marljivo sodeloval dr. Steinwender in da je zakonski načrt zrel za podrobno razpravo. Posl. Rieder je slednje zanikal, češ da manjka podlaga za pravi ribarski kataster, sploh s pravicami ribarjenja ni vse v redu, eden plačuje davek, drugi pa ima koristi. Grajščine so si prilastile ribarske pravice, ljudstvo pa nima pravic. Zato bo glasoval proti podrobni razpravi. Posl. dr. Steinwender je naglašal, da se je z zadevo že pred 12 leti pečal, pa je ostal osamljen. Zahteva, da se potom zakona brani ribe in ohrani v deželi ribarstvo in govori zoper Riederjeva izvajanja.

Poslanec Grafenauer je za ureditev; toda najprej se mora zasigurati pravica do ribarstva davkoplačujočim posestnikom. Zakonski načrt tudi nima potrebnih natančnih določil. Kaj bo s pritoki, kaj s stoječo vodo? Gosposka ali nekateri imajo pravico, občina in posestnik pa imata le dolžnosti, na pr. da morajo trebiti potok; ribe so pa last drugega. Govornik je dokazal to na vzgledih iz svojega kraja. Najprej se mora napraviti podlaga za ribarske pravice; zato se naj zakonski načrt izroči deželni odboru, da naj najprej preišče, kdo in odkod da ima ribarske pravice. Posl. Grössbauer pove par vzgledov iz Labudske doline.

Deželni predsednik je priporočal začeti s podrobno razpravo, da se s to gospodarsko tako potrebno postavo odpravijo prepiri. Gre se za izboljšanje v izvrševanju ribarstva; pravice do ribarstva se bodo potem že od slučaja do slučaja pokazale.

Posl. Ellersdorfer je povedal vzglede, kako so pravice do ribarstva zastarele in so si jih prilastile grajščine. Zahteva, da se ribarske pravice uredijo tako, da jih odkupijo občine. Posl. Hofer je izjavil, da je proti celi postavi, če v načrtu ni nobenega paragrafa, da bi občine mogle odkupiti pravico do ribarstva.

Posl. dr. pl. Metnitz se izrazi v enakem smislu kakor deželni predsednik in priporoča začeti s podrobno debato. Posl. dr. Steinwender meni, da odkupni zakon itak lahko sledi. Posl. Grafenauer: Boljše je čakati dve leti, kakor narediti postavo, ki se po dveh letih izkaže kot slaba. Treba je zadevo prej dobro premisliti. Govornik stavi predlog, da se naj zakonski načrt dene z dnevnega reda in se naj prej preišče pravice; prav nič ne škoduje, če se bo še-le drugo leto posvetovalo o tem zakonu in bo potem mogoče, da bo posestnik imel tudi koristi oziroma pravice. Tega predloga ni dovolj poslancev podpiralo. Posl. dr. Waldner je zato, da se skupno obravnava o tem, kako se naj ribarstvo izvršuje in o tem, kdo da ima pravico do ribarstva. Zato je Grafenauerjev predlog popolnoma opravičen in ga govornik stavi iznova. Predlog je pa tudi sedaj ostal v manjšini in je dobil večino odsekov predlog, da se začne s podrobno razpravo.

Posl. Grafenauer proti dr. Waldnerju: Gospod profesor, zdaj pa pojdemo! Kmečki poslanci vstanejo in grede ven! To je pomenilo tiho obstrukcijo, ki se je pa posl. dr. pl. Metnitz ni udeležil, ker je ostal v zbornici. Deželni glavar je konstatiral, da je deželni zbor sklepčen. Začela se je nadrobna razprava. Pri § 39 je opozoril posl. pl. Knapitsch, da so bili posest-

niki z ribarskimi pravicami z zakonskim predlogom deželnega odbora pri povodnjih bolje zavarovani nego so v predloženem načrtu, zato se naj dotična določba zopet sprejme. Steinwender je proti temu. Fr. baron pl. Aichelburg-Labia pravi, da se dr. Waldnerju in tovarišem ni izpolnilo upanje, ker so šli ven, da bi deželni zbor ne bil sklepčen; zbornica je še sklepčna. Dr. Steinwender je predlagal sklep seje, češ da se bo do drugega dne majhna obstrukcija že kako izgubila. Še pred glasovanjem o § 39 je bila seja zaključena.

35. seja, 12. listopada. Grof Lodron prosi, da se naj nadaljuje nadrobna debata in se naj sprejme tudi § 39, ker ga je sprejel tudi narodnogospodarski odsek.

Posl. Kiršner je zopet pograbil Grafenauerjev predlog in ga iznova stavil. Sedaj je dobil predlog večino in je bil sprejet. Zakonski načrt o ribarstvu so odložili.

Hein grozi slovenski duhovščini.

Deželni predsednik odgovarja na interpelacijo posl. Wieserja in tovarišev zaradi „neubogljivih župnikov“ in naznani med dobroklici nemških nacionalcev, da sta bila župnika na Dholici in v Št. Tomažu kaznovana z globo 20 K in poravnava stroškov za odposlanega komisarja zaradi „nepravilnega“ (to je slovenskega) vodstva matrik. Zaradi Košičevega Pepčka v Svetnivasu, ki se je tudi pritoževal nad slovensčino, je Hein omenil, da bo zadevo dal preiskati in da bo s kaznimi začel, kjer ne bodo matrike v redu (to je slovenske). (Dobro-klici pri nemških nacionalcih.)

Kuhani in pečeni.

Deželni glavar Leopold baron pl. Aichelburg-Labia se je k sklepu spominjal delovanja deželnega zbora, zahvalil se je vladi za podporo in želel, da bi ekscelencija Hein še dolgo, dolgo, dolgo ostal na svojem mestu.

Deželni predsednik Hein se je s tresočim glasom zahvaljeval in obljubil, če ga morda ne bo več v deželni zbor (oho-klici pri nacionalcih), se bo vendar ob koncu svojega življenja z veseljem spominjal sodelovanja v deželnem zboru. Dokler pa bo ostal na svojem mestu, bo **podpiral vse sklepe in izpolnil vse želje** (nemško-nacionalne večine. Ured.).

Deželnega glavarja namestnik dr. pl. Metnitz se je zahvalil deželni glavarju in deželni odboru. Potem je nagovoril deželnega predsednika (posl. Grafenauer se usede). Izrazil je občudovanje, da se je v tako kratkem času deželni predsednik prilagodil razmeram v deželi (to se pravi: zapisal z dušo in telesom nemškim nacionalcem. Ured.). Zelo težavne razmere je našel predsednik v deželi, pa vedno se je odločil v prid (nemškega. ured.) ljudstva (proti Slovincem. Ured.). Prosi ga najponižje, da naj ne misli na odhod (dobro-klici nacionalcev, Grafenauer še vedno sedi), ampak vztraja na svojem mestu.

Hein se ginjen zahvali na taki hvaležnosti nemških nacionalcev in iznova zatrjuje svojo naklonjenost, omeni pa, da ga zdravstvene razmere silijo k odstopu, ostati pa hoče, dokler mu bo mogoče. (Dobro-klici pri nemških nacionalcih.) S trikratnim hoch! na cesarja (Grafenauer kliče: živio!) zaključil deželni glavar drugo zasedanje desete dobe koroškega deželnega zbora.

Posl. dr. Šusteršič v delegacijah.

Načelnik „Slov. Kluba“, dr. Šusteršič, je dne 8. t. m. govoril k proračunu ministra zunanjih zadev. Iz velezanimivega govora povzamemo sledeče: Naša balkanska politika mora stremiti za tem, da se ustvari carinska zveza z balkanskimi državami, a ne v škodo našega poljedelstva. Avstrija si mora pridobiti simpatije balkanskih držav; zato je že skrajni čas, da zasedejo diplomatska mesta na jugu diplomati slovenske krvi, ne pa sami Nemci in Madjari. Če se je Nemčija skazala za časa priklopitve Bosne in Hercegovine kot zvesto zaveznico, je bila prisiljena k temu v svojo lastno korist in je odveč, kaditi ji s slavospevi. Slovani protestirajo proti temu, da uživajo Nemci in Lahi v Avstriji prednosti pred Slovani; vzrok je najti v tem, da upliva pri avstrijskih državnikih zunanja politika na notranje razmere v Avstriji. Glede na razmerja med Avstrijo in Italijo povdarja, da oficijelni krogi vedno povdarjajo, da je prijateljstvo obeh držav iskreno; opazimo pa, da postane Laška vedno nemirna, ako okrepi naša država svojo mornarico. Naša mornarica je edino uspešno sredstvo za mir, in če hočemo ohraniti premirje med Laško in Avstrijo, moramo zgraditi velike bojne ladje, ker se le teh Lahi bojijo.

Rojaki, spominjajte se podljubelskega „Delavskega doma“.

Cerkvene vesti.

Imenovan je za kn.-šk. duhovnega svetovalca č. g. Ludovik Hafner, župnik v Št. Rupertu pri Beljaku. — Za provizorja v Trgu je imenovan č. g. Anton Kollmayer, kaplan v Trgu. — Za administratorja tržke dekanije je imenovan č. g. Jožef Schreiner, župnik v Solkovu. — Župnija Trg je razpisana do 26. grudnia t. l.

Največja trgovina z oblačilnim blagom v Celovcu.

Zaradi poznejše oddaje trgovine redka prilika: Akoravno se je zadnji čas blago silno podražilo in se bo še veliko podražilo, prodajam od 10. februarja 1910 začenši blaga za več kot 250.000 kron pod tovarniško ceno. Za trgovce in krošnjarje, krojače in šivilje še poseben popust. Prosim za obilni obisk. Z odličnim spoštovanjem

Anton Renko, posestnik,

ogel Kramerjeve ulice in Novi trg v Celovcu.

Književnost.

Zbirka cerkvenih pesmi za mešani zbor z enim samospevom. Uglasbil oziroma harmoniziral Janko Leban, ljudski učitelj. Cena 1 K. Dobi se v „Katoliški bukvarni“ v Ljubljani. Zbirka se odlikuje po melodioznosti, ne dela pevcev prav nobenih težkoj, in je preveča cerkven duh.

Adventne in božične pesmi za mešani zbor. Zložil in izdal p. Angelik Hribar. Cena partituri K 240, glasovi po 60 vin. Dobi se v „Katoliški bukvarni“ v Ljubljani. Zbirka obsega 25 skladb, tri izmed teh za moški zbor. Ljudstvu bodo ugajale, ker vsebujejo Hribarjevo posebnost, da melodija zaradi lepe ali bolj umetne harmonizacije ne sme v ozadje. Zato Hribarjeve skladbe niso mrtve. Posebno ljubke so božične pesmi. Kjerkoli skrbijo za lepo petje v adventu in v božičnem času, teh skladb ne sme manjkati.

Po Najvišjem povelju Nj. c. in k. Ap. Veličanstva.

40. c. kr. državna loterija

za zasebne dobrodelne namene tustranske državne polovice.

Ta denarna loterija, edina v Avstriji postavno dovoljena, ima 20.728 dobitkov v gotovini v skupni vrednosti 620.000 kron.

Glavni dobitek iznaša

200.000 kron v gotovini.

Žrebanje se vrši nepreklicno dne 15. decembra 1910.

= Ena srečka stane 4 krome. =

Srečke se dobivajo pri oddelku za državne loterije na Dunaju, III., Vordere Zollamtsstraße 7, v loterijskih kolektorah, tobačnih trafikah, davčnih, poštnih, brzojavnih in železniških uradih, v menjalnicah itd. Načrti žrebanja za kupce srečk brezplačno. — Srečke se pošiljajo poštine prosto.

Od c. k. ravnateljstva loterijskih dohodkov (oddelek za državne loterije)

Rupajte vžigalice v korist obmejnih Slovencev!

Naslov: „Gospodarska zveza“ v Ljubljani.

Kaj je novega po svetu.

„Obrtna zadruga“ na Bledu je otvorila združeno posredovalnico za delo. Vpisnina znaša 50 vinarjev za delodajalca in velja za 4 tedne. Delojemalec se priglasil brezplačno. Vzorec delovanja vzela se je po gostilničarski zadrugi v Ljubljani, katera že več let te posle vodi. Pozivljajo se mojstri in obrtniki ter obrtniški pomočniki, da se priglasijo. Naslov je enostaven: Načelstvo za posredovalnico dela na Bledu.

V lastnem interesu vsakega gospodarstva je, da ima vedno „Diana“-francosko žganje, ker je najboljše domače zdravilo v vseh slučajih, v katerih se hoče oživiti krvni obtok, okrečiti delovanje živcev, utrditi kožo proti prehlajenju. „Diana“-francosko žganje dobro učinkuje pri umivanju glave, za olepšanje polti, pri izpiranju ust in zob in povišuje izredno učinkovanje masaže.

Kmečkemu izobraž. društvu v Zabukovju pri Sevnici je darovala Družba sv. Mohorja 76 knjig, in ji izreka društvo prisrčno zahvalo.

Svetujemo Vam, da revmatične in protinske bolečine v križu in po udih, trganje v ledjih, ne zanemarite. Dvanajsterica za poskušnjo Fellerjevega fluida z znamko „Elza-fluid“ stane samo 5 kron. Učinkljive prvine rabarbarakorenine, ki pospešujejo preosnovo, tedaj izboljšujejo kri, vsebujejo bolečine utehajoče, tek pospešujoče, krč olajšujoče Fellerjeve odvajalne rabarbara-kroglice z znamko „Elza-kroglice“. 6 škatel franko 4 krome. Razpošilja E. V. Feller v Stubici, Elza-trg 67 (Hrvatsko).

Poživljenje krvnega obtoka, pospeševanje živčnega delovanja, utrjenje kože proti prehlajenju se doseže, če rabimo

Za umivanje glave, ust, oziroma zobov in za olepšanje polti je neobhodno potrebno

Diana-francosko žganje.

Vaš zdravnik

Vam rad priporoči Diana-francosko žganje vsled njegovega razkužilnega in hkrati oživljajočega učinka, kojega glavni vzrok je primes — Mentola. — Glavna snov Diana-francoskega žganja je najfinejši, dvakrat ohlajeni vinski destilat.

Zgorajšnja varstvena znamka Vas ščiti pred prenebdami. Zahtevajte pri nakupu le pristno Dianafrancosko žganje in pazite na to, da bo imela steklenica vtisnjeno ime „Diana“, zamašek in plomba z gornjo varstveno znamko.

Domač prijatelj

v pravem pomenu besede se sme imenovati naše Diana-francosko žganje vsled svojega izvrstnega učinkovanja in svoje mnogostranske porabljivosti. Cena male steklenice K — 50, srednje steklenice K 120, velike steklenice K 240. Dobiva se povsod, kjer ne, naravnost od tovarne francoskega žganja, društva z o. z., **Dunaj, I., Hohenstaufengasse 3r.**

Za dom in kuhinjo. Vedno iznova se poskuša, varati gospodinje s ponaredbami. Zato je treba biti pri nakupovanju Kathreinerjeve sladne kave prav posebno previdnim. Le izvirni zavoji s podobo župnika Kneippa in imenom Kathreiner vsebujejo pristno Kneippovo kavo, ki je za vsako družino postal pravi domači zaklad. Edino ta omogoči napraviti okusno, zdravo in poleg tega še ceno kavino pijačo. Kdor jo kupuje, naj zahteva, da ne bo prekanjen, vedno „pristnega Kathreinerja“ in odločno zavrne vsako drugače zavito ali prosto pretehtano blago.

Listnica uredništva.

Trž. Slovencu: Imamo isto misel, ki pa je po našem mnenju ne kaže obešati na veliki zvon, pač pa jo podpira naše zavzeto stališče. Živeli!

Marijini družbi na Zili. Gospodje ne marajo hvale v javnosti. Pozdrave!

Lepa kmetija je naprodaj

priljubljena za mlekarstvo, pohištvo v dobrem stanu. Več pove lastnica **Marija Ahac, pd. pri Greifu, Trdnjaves pri Celovcu.**

Kupujte narodni kolek!

Tržne cene v Celovcu

10. listopada 1910 po uradnem razglasu:

Blago	100 kg		80 litrov (biren)	
	od	do	K	v
Pšenica	—	23 38	14	50
Rž	18	—	18	72
Ječmen	—	—	—	—
Ajda	—	17	—	16
Oves	17	—	17	6
Proso	—	—	—	—
Pšeno	—	28 57	18	—
Turščica	—	—	—	—
Leča	—	—	—	—
Fižola rdeča	—	—	—	—
Repica (krompir)	—	8 44	3	80
Deteljno seme	—	—	—	—
Seno, sladko	6	—	7	60
„ kisló	4	—	6	—
Slama	3	50	5	—
Zelnate glave po 100 kosov	7	—	8	—
Repa, ena vreča	1	20	—	—

Mleko, 1 liter	—	24	—	28
Smetana, 1 „	—	60	1	20
Maslo (goveje), 1 kg	3	—	3	20
Surovo maslo (putar), 1 „	3	—	3	60
Slanina (špeh), povoj., 1 „	2	20	2	40
„ surova, 1 „	2	—	2	10
Svinjska mast, 1 „	2	20	2	30
Jajca, 1 par	—	—	—	24
Piščeta, 1 „	2	40	2	60
Race	4	—	4	50
Kopuni, 1 „	—	—	—	—
80 cm drva, trda, 1 m ²	3	20	3	60
80 „ „ mehka, 1 „	2	50	3	—

Živina	Počrez	100 kilogramov			Prignalo	Prodalo
		od	do	od do		
Konji	—	—	—	—	—	—
Biki	—	—	—	—	—	—
Voli, pitani	540	—	90 92	180 190	11	11
„ za vožnjo	356	—	—	—	4	2
Junci	330	—	—	—	2	1
Krave	162 480	—	—	—	36	12
Telice	200	—	—	—	1	1
Svinje, pitane	—	—	—	152 160	40	40
Prasete, plemena	16 62	—	—	—	180	70
Ovce	—	—	—	—	—	—

Pristaši, zaupniki, širite „Mir“!

Jožef Božič v Celovcu

Beljaška cesta štev. 14

priljubljen svojo trgovino s špacerijskim blagom ter deželnimi pridelki, kakor svojo bogato sortirano zalogo z najboljšim blagom in z najtočnejšo posrežbo. Prečastitim župnijskim uradom priporoča patentirano olje za večno luč, posebno fino kadilo, francoski stenj itd

Častna izjava.

Jaz Jožef Kap pd. Poklinik na Blatu pri Pliberku obžalujem s tem, da sem v gostilni pri „Lampwirtu“ v Pliberku govoril, da je „Hranilnica in posojilnica v Šmihelu pri Pliberku“ tudi pri polomu nemške centralne kase v Celovcu udeležena.

Jaz prekličem vse te svoje neresnične trditve, ker imenovani zavod kakor vse druge slovenske posojilnice na Koroškem nimajo čisto nič opraviti, še manj kaj izgubiti pri tem nemškem centralnem polomu v Celovcu.

Jaz se tudi zahvaljujem, da je načelnštvo „Hranilnice in posojilnice v Šmihelu pri Pliberku“ na mojo prošnjo od tožbe odstopilo in plačam vse stroške.

Šmihel pri Pliberku, dne 13. novembra 1910.

Jožef Kap.

Otroci, kateri hujšajo

najdejo v Scott-ovi emulziji gotovo pomoč. V nasprotju z navadnim ribjim oljem zaužijejo otroci Scott-ovo emulzijo vedno s posebno slastjo, in pri tem je tudi celo lažje prebavna kot mleko. Razen tega je pa tudi bolj učinkujoča in uspeh se po navadi pokaže že po dvakratnem zaužitku, tako izborne in močne so njene sestavine.

SCOTT-OVA EMULZIJA

Pristna le s to znamko — z ribičem — kot z jamstvenim znakom Scott-ovega ravnanja.

se ponaša s 34letnim dobrim slovesom kot najboljšo sredstvo, ki daje slabotnim otrokom nove moči in novo zdravje.

Cena izvirni steklenici 2 K 50 vin.

Dobiva se v vseh lekarnah.

Vabilo

na

izredni občni zbor

Hranilnice in posojilnice za Vovbre, Sv. Štefan in okolico

registrovane zadruga z neomejeno zavezo ki se bo vršil

dne 20. novembra 1910, ob 10. uri dopoldne v župnišču v Vovbrah.

Dnevni red edina točka:

Prememba §§ 1. in 4. pravil. Načelnik.

Proda se kovačija

s stanovanjem v sredi vasi, pri župni cerkvi, na okrajni cesti, in ker v celi občini kovača ni, je za pridnega kovača preobilo dela. Prav primerno bi bilo tudi za kakega umirovljenega gospoda, ker se da ta stavba preurediti in povečati. V vasi so dve veliki trgovini, tri gostilne, ena mesarija, vsakdanja poštna zveza Videm in to posebno v zdravem in prijetnem kraju na Spodnjem Štajerskem.

Več o tem pove Dav. Pleterski, posestnik, Zdole, pošta Videm, Štajersko.

Kupim posestvo na Koroškem

z gospodarskimi potrebščinami. Cena naj se mi naznači. Tudi vzamem skupno posestvo v najem. Franc Ribnikar, posestnik, Otoče, pošta Podnart, Kranjsko.

Namesto 40 K, samo 6 K. Prigodni kup!

Vos divjega kozla

podoben jelenovemu vosu, nov, zelo lep, 16 centimetrov dolge, fine, tanke dlake v lepem starosrebrnem tulcu z lovskim križem, s premičnim obodom in vijakom, vse skupaj samo K 6.—; Ivjasti lasci zajamčeno pristni. Prigodni kup, razpošilja po povzetju vezavec vosov

Fenichel,

Dunaj, IX., Altmuttergasse 3/VII. Mnogo priznalnih pisem.

Louske puške

vseh sestav, priznано delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Prva borovska orožnotovarniška družba

Peter Wernig,

družba z omejeno zavezo v Borovljah, Koroško. Ceniki brezplačno in poštnine prosto.

Beli gaber in jasikove hlode

v dolgoti do 2 $\frac{1}{2}$ metra in od 30 cm naprej debeli, v vsaki množini

se želi nakupiti.

Ponudbe za vagona od nakladne postaje proti točnemu izplačilu na **S. M. Rübner**, veletrgovina z lesom, Dunaj II/2, Kaiser Josefstrasse 39.

Edina slovenska kislavoda

Tolstovrška slatina

je po zdravniških strokovnjakih priznana med najboljšimi planinskimi kislimi vodami, je

izborna zdravilo

za katere v grlu, pljučih, želodcu in črevesih, za želodčni krč, zaprtje, boleznii v ledvicah in mehuru ter pospešuje tek in prebavo. Tolstovrška slatina ni le izborna zdravilna, temveč je tudi osvežujoča

namizna kislavoda.

Odlikovana je bila na mednarodni razstavi v Inomostu 1896 in na higijenični razstavi na Dunaju 1899.

Naroča se pri **oskrbništvu Tolstovrške slatine**, pošta **Guštanj** (Koroško), kjer se dobe tudi ceniki in prospekti.

Del čistih dohodkov gre v narodne namene.

Slovinci! Svoji k svojim! Zahtevajte povsod le Tolstovrško slatino! Vsaka slovenska gostilna naj ima le edino slovensko kislavo.

Mesarijo

z vsem orodjem, na lepem prostoru pri cesti, se vsled smrti lastnika po ceni **odda v najem**. Več pove **Jožef Lopar** v Celovcu, Freudenbergstrasse št. 11.

Brady-jeve želodčne kapljice, prej

Marijnoceljske kapljice imenovane, z Marijnoceljsko Materjo božjo
kot varstveno znamko

so najboljše, **več nego trideset let preiskušeno sredstvo zoper vsakovrstne težave prebavljanja, gorečico, zaprtje, bolečine v želodcu, narejanje kisline** itd.

Varovati se je treba pred enako glasečimi se posnemanji in ponaredbami in paziti na obstransko varstveno znamko s podpisom

C. Brady

Dobiva se v lekarnah. — V pokrajine se pošilja po lekarnarju **C. Brady**, Dunaj, I., Fleischmarkt 2/385.

6 steklenic za **K 5**—, 3 podvojne steklenice za **K 4-50 franko**.

C. Brady

Kdor potrebuje

dobre in pristnobarvne zimske barhente, flanel za srajce in drugo perilo, platnene in volnene kanafase, cefire, prte, obrisače, šifon, žepne robce, manšete itd. naj piše naravnost izdelovalcu

Jaroslavu Marek,

ročna tkalnica

v Bystrém št. 39 pri Novem Mestu nad Metuji, Češko, da se mu brezplačno in franko pošlje zbirka vzorcev. Prepričajte se o nizkih cenah in solidnem blagu te slovanske tvrčke. Dopisuje se slovensko.

Zelo nevarno je

pustiti nepokrito celo najmanjšo rano, ker se ista lahko razširi v težko rano.

Že 40 let se je izkazalo mečilno vlačno mazilo, takozvano **praško domače mazilo** kot zanesljivo sredstvo za obvezo. To obvaruje rane, olajšuje vnetja in bolečine, hladi in pospešuje zaceljenje.

Razpošilja se vsak dan.

1 pušica 70 vin. Proti predplačilu **K 3-16** se pošljejo štiri pušice, za **K 7**— pa 10 pušic poštine prosto na vsako postajo avstro-ogrskemu monarhije.

Pozor na ime izdelka, izdelovalca, ceno in varstveno znamko. Pristno le po 70 vin.

Glavna zaloga

B. FRAGNER, c. in k. dvorni dobavitelj
lekarna „Pri ornem orlu“

Praga, Mala straná, vogal Nerudove ulice št. 203.
Zaloga v lekarnah Avstro-Ogrske.

Pet vinarjev stane

dopisnica,

na katero napišete ime občno znane

razpošiljateljske trgovine

R. Miklauc, Ljubljana,

da Vam pošlje poštine prosto vzorce najnovjšega sukne-

nega in

modnega blaga za moške obleke.

VLASTNI IZDELEK CRKVENIH PARAMENTOV, ZASTAV CRKVENIH IN DRUŠTVENIH VSE CRKVE NE POTREBŠČINE.

FRANC STADNIK
V OLOMUCI (MORAVA)
ELIŠČINA CESTA 43

VZORCI IN PRORAČUNI ZASTONJ IN FRKOGOTOVO BLAGO POŠILJAM NA ZBIRO Z OBRATNO POŠTO. NOBENA PRODAJALNA, TOREJ MALA REŽIJA IN NIZKE CENE

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Delniška glavnica **K 5.000.000.**
Rezervni fond **K 450.000.**

Denarne vloge obrestujemo po **4 $\frac{1}{2}$ %** od dne vloge do dne vzdiga.

Kolodvorska cesta šte. 27.

Zamenjuje in eskomptuje izzrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije. Eskompt in inkasso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spljetu, Trstu in Sarajevu.

Turške srečke. Šest zrebanj na leto. Glavni dobitek 300.000 frankov. Na mesečno vplač. po **K 8**— za kom. **Tiske srečke s 4% obrestmi.** Dve zrebanji na leto. Glavni dobitek **K 180.000.** Na mesečno vplačevanje po **K 10**— za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.